

La doctora Isabel Cirera, cap del servei d'urgències de l'hospital del Mar ■ JOSEP LOSADA

“L'arribada de ferits ens agredia a tots”

RÀPID • La doctora Isabel Cirera relata l'horror de les primeres hores a urgències **FET** • “Et crees una cuirassa”

Virtudes Pérez
 BARCELONA

El 17 d'agost, la cap d'urgències de l'hospital del Mar, la doctora Isabel Cirera, va marxar cap a casa a 2/4 de 5 de la tarda. Quan estava arribant al seu domicili van sonar totes les alarmes. “Isabel, hi ha hagut un atemptat a la Rambla”, li van dir. Va fer un petó al seu marit i als seus fills i va tornar a l'hospital. Ja estava activat el protocol i va trucar al CAP de Pere Camps per parlar amb el responsable. La resposta la va deixar gelada. “No s'hi pot posar. Estem remuntant un nen de 3 anys.” Anant cap a l'hospital del Mar va activar altres dispositius i quan va arribar els Mossos d'Esquadra ja hi eren i tenien la zona acordonada. “Em van deixar passar. Les primeres imatges no les podré oblidar mai. Ambulàncies, persones amb politraumatisme, amb el nivell de consciència baix, víctimes intubades... Vaig pensar: «Déu meu, com acabarà això...»”

El nen de 3 anys que van reanimar va

ser traslladat finalment a l'hospital Sant Pau, on va morir. “El nen va entrar a Pere Camps a les 5 i 9 minuts. Va ser la primera víctima que es va atendre. Rebre aquell nen va ser un gran impacte”, subratlla la doctora Cirera, que va assumir la coordinació del dispositiu d'urgències. “Et crees una cuirassa i veus que els altres també ho fan, que treballen amb emoció continguda però amb tota la humanitat del món.”

Pensar en aquest treball d'equip, “que semblava assajat”, encara l'emociona. “Anaven arribant els ferits i era una agressió per a tots nosaltres, però tots continuaven fent el que s'havia de fer, l'equip s'hi bolcava de ple.” En tres hores tots els ferits estaven identificats.

D'aquella llarga tarda i nit recorda “el silenci” que es respirava a urgències i veure la cara d'espant d'un parell de nens que havien estat arrossegats per la furgoneta. Va marxar de l'hospital a 2/4 d'1 però va quedar atrapada per l'operació gàbia dels Mossos. “Vaig arribar a casa a les 5 de la matinada. Just per fer un sopar esmorzar i tornar a la feina.” ■